

[Ømann.]

Nybyggede og nyerhvervede parcelhuse har samtidig fået beskætningen skærpet ganske betydeligt, idet 4 pct. af 14. vurdering jo er betydelig mere end de gældende 3½ pct. af den langt lavere 13. vurdering. Det er tvivlsomt, om denne forhøjelse er psykologisk markant nok til, at de skærpede skattevilkår giver sig udslag i lavere produktionspriser, og det var jo det, der var hovedformålet med ordningen. Hr. Knud Østergaard udtrykte skuffelse over, at den kun ville indbringe 800.000 kr. pr. år, men det var jo ikke et merprovenu, der var formålet. Hertil kan man jo sige, at det vil jo nok vokse i de kommende år til adskillig flere hundrede tusinde kroner, men hovedformålet har jo været at lave en prisdæmpende foranstaltning, og det samme gælder skærpelsen for de villaer, der er vurderet til over 400.000 kr.

Jeg vil dog gerne fastholde, at den eneste holdbare løsning er at holde over- og underskuddet uden for selvangivelsen. En sådan løsning belønner dem, der betaler af, og straffer dem, der optager store lån. Den nugældende ordning gør det modsatte; det er en belønning for gældsstiftelse.

Muligheden for en sondring mellem private og erhvervsmæssige renter er jo nu genstand for en undersøgelse, og bliver resultatet, at der med rimelighed kan sondres — og det vil jeg fastholde at der kan — så kan vi vente os en ny og spændende lovgivning på dette felt. Derfor er det en misforståelse, når tidligere ordførere har givet udtryk for, at vi nu skulle være færdig med spørgsmålet om lejeværdi. Det gælder, hvad enten det drejer sig om ejerlejligheder eller parcelhuse.

Jeg skal anbefale det her foreliggende forslag, men betone, at der jo ikke her er tale om noget boligforlig. Min tiltræden rækker ikke ud over dette forslag.

Sigsgaard: Det er jo somme tider et mærkeligt hus at være i, det her, og en mærkelig debat at høre på. Tidligere på dagen har vi hørt flammende taler om ejerlejlighedernes forbandelser, taler, som jeg jo godt kan være enig i. Og man talte om, hvor høje priserne var på disse ejerlejligheder, hvordan de stadig går op, og hvad man nu skulle gøre ved det, og forsikrede, i hvor høj grad

man specielt fra socialdemokratiets og SFs side var imod dette ejerlejlighedssystem. Ja, man stillede oven i købet forslag om at afskaffe det, og vi stemte i øvrigt for forslaget. Sådan lød tonerne først på dagen.

Nu er de pludselig helt anderledes. Nu gennemfører man en prisstigning på ejerlejligheder — der står selvfølgelig ikke i forslaget, at det er en prisstigning, der gennemføres — og hr. Ømann fortalte endda folketinget for et øjeblik siden, at det snarest var en skærpelse af skatten på ejerlejligheder, så man kunne forvente lavere priser. Men det er jo ikke rigtigt. I finansministerens forslag om ændring af ligningsloven (vedrørende bolig i egen ejendom), forelagt her i folketinget for et stykke tid siden, var det udtrykkeligt foreslået, at ejerlejlighedernes lejeværdi skulle fastsættes til 5 pct. Disse 5 pct. skulle føres til indtægt på ejendomsskemaet, men nu er de lavet om til 4 pct. Og det betyder altså, at der bliver et mindre beløb at føre til indtægt på ejendomsskemaet, det betyder, at underskuddet på ejerlejligheden bliver større, og det betyder, at den reelle husleje bliver mindre. Og så ved alle, hvad der så sker. I samme takt, som den reelle husleje bliver mindre, bliver prisen på ejerlejligheden selvfølgelig højere. For hvad bestemmer prisen på en ejerlejlighed? Det gør den eventuelle købers økonomiske muligheder. Hvor meget kan han betale i husleje? Deraf afhænger prisen. Nu sætter man huslejen ned ved at sætte lejeværdien ned, og derved opnår man, at prisen på ejerlejlighederne stiger tilsvarende. Jeg er endda i stand til at oplyse tinget om, hvad prisen på ejerlejligheder sandsynligvis stiger med. Man har sat lejeværdien ned med 1 pct. af ejerlejlighedens værdi. Den kapitaliserede værdi af det er jo 10-15 pct.; vi kan altså forvente en 10-15 pct.s stigning i prisen på ejerlejligheder. De, der kender bare en anelse til ejerlejlighedsproblemet i København, vil forstå, hvor katastrofalt det er, og vil vide, hvor lidt betydning alle de store ord, som man kom med først på dagen om ejerlejligheder, har, når man så bagefter gennemfører en prisforhøjelse på 10-15 pct. på det, man først stiller forslag om at afskaffe. Der er jo hverken hoved eller hale i en sådan politik.

Så siger man heroppefra: ja men vi har fået et plaster på såret — sådan udtrykker